



# ה"ט 50129/12/18 - ר' ח' נגד ע' ח

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 50129-12-18 ח נ' ח  
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט עינב גולומב  
מבקשת ר' ח  
נגד ע' ח  
משיב

## פסק דין

לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאימה, לפי חוק למניעת הטרדה מאימה, תשס"ב - 2001.

1. המבוקשת היא גיסתו של אביו הטעבע (נשואה לאחיו של האב). שתי המשפחות מתגוררות בשכונות בנצרת.
2. בין שתי המשפחות יחסים טעונים וمتוחים. הדבר הביא להגשת שתי בקשות קודמות למתן צו הגנה ולמתן צו למניעת הטרדה מאימה, במהלך השנה האחרונות.
3. הבקשה הראשונה הוגשה ע"י המבוקשת בחודש יוני 2018 כבקשת הגנה לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, תשל"א - 1991, כנגד הוריו של המשיב, אחותו והוא. בהחלטת כב' סגן הנשיא א' זגורוי התקבלה הבקשה נגד ההורים, נדחתה נגד האחوات ואילו כנגד המשיב היא התקבלה חלקית, תוך שבית המשפט קבע כי המשיב ימנع לשאת נשק (אותו הוא נושא לצרכי עבודתו) באופן גלוי לעין במתחם המגורים, וכן אסר על המשיב להטריד את המבוקשת בהטרדה מאימת כלשה>.
4. הבקשה השנייה הוגשה על-ידי המשיב נגד המבוקשת בחודש ספטמבר 2018. בפסק דין של כב' השופט הבכיר ר' נדף מיום 3.10.18 התקבלת הבקשה, לאחר דיון במעמד הצדדים, וניתן כנגד המבוקשת צו למניעת הטרדה מאימה, לאחר שנקבע כי המבוקשת קלילה את המשיב ואימה עליו.

5. בקשהה הנוכחית של המבוקשת מוקדזה בטענה כי בערב שקדם למועד הגשת הבקשה, החנה המשיב רכב תוך חסימת הכניסה לבית המבוקשת, גרם נזק למחסום וכוכנס לשטחה הפרט. המבוקשת ציינה כי

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - [verdicts.co.il](http://verdicts.co.il)

הזעיקה שוטרים למקום וכי המשיב לא נעה לקריאת השוטרים להזיז את הרכב.

6. בדין שהתקים היום לפני שמעתי את שני הצדדים וטעותיהם. לאחר עיון וشكילה לא מצאתי כי קיימת הצדקה למתן צו לפי החוק.

7. אקדמי ואצין, כי לבקשתה שהוגשה ונדרונה במעמד צד אחד, ראתה המבוקשת לנכנן לצרף רק אחת משתי ההחלטה השיפוטיות בעניינם של הצדדים מהשנה האחרונות, היא החלטת כב' סגן הנשיא א' גורי אשר נענה חלקית לבקשתה ליתן צו הגנה נגד המשיב. את ההחלטה כב' השופטת הבכירה ר' נדף, בה ניתן נגד המבוקשת עצמה צו למניעת הטרדה מאימת לבקשת המשיב, וזאת אף לפני חדשים בודדים, לא הצגיה המבוקשת בבקשתה ולא גילתה אודותיה. התנהלות דין-דין מעין זו אין להלום, בפרט כשמדבר בעל דין המבקש כי ינתן בעניינו צו במעמד צד אחד, דבר המחייב גילוי של מכלול העובדות הרלבנטיות שבידיעתו. לא מצאתי כל מענה סביר ומחייב את הדעת מצד המבוקשת להtenthnolot זו שיש בה ממשום חוסר תומך-לב דין. דומה כי די בכך כדי לבדוק את דחיתת הבקשה הנוכחית כפי שהוגשה.

8. מכל מקום, מהדין שהתקים לפני התרשםתי במובהק, כי מוקד המחלוקת העכשווי בין הצדדים עניינו שימוש במקום חניה, וליתר דיוק - מקום בו חונים המבוקש/בני משפחתו בשולי כביש/מדרכה בסמוך לבית המבוקשת, באופן שלטועنته מבקשתה עליה להיכנס רגלית לביתה. כפי שהבהירתי לצדדים כבר בפתח הדיון, מחלוקת מעין זו, שענינה זכות השימוש/חזקת מקראקען, אינה מתאימה בריגל להתרrror במסגרת הדיונית המיוחדת של חוק למניעת הטרדה מאימת. זו الأخيرة מתאפיינת כלל בקיים התייננות דחופה אך מוגבלת בהיקפה, והוא נועדה בראש ובראשונה למנוע חשש לפגיעה בשלומו של אדם או בפגיעה ממשית ברוחו. לשונו של החוק היא אמנם רחבה מבחינות העילה בגין ניתן ליתן צוים מכוחו, אולם בבית המשפט נתון שיקול-דעת בעניין זה אותו יש להפעיל בשים לב למatters האמיתית של המחלוקת ומפנייה.ברי כי אין החוק נועד לשמש כל' קיבול לכל מגוון הסכסוכים האזרחיים שבין אדם לחברו, אף שברמת הפשטה מספקת יכולם רבים מהם להיתפס כמשפיעים על שלונות חייו של האדם באופן כזה או אחר.

9. המקה דן הוא דוגמא לשימוש בחוק באופן החורג מתכליתו, כאשר המחלוקת הבסיסית בין הצדדים וטעותיהם, כל אחד מצדו, נוגעת לשאלת הזכות לשות שימוש בשטח מסוים לחניה. אין בידי בית המשפט את הכלים להכריע במסגרת הדיונית הנתונה והמוגבלת של ההליך דן, אודות זכויות הצדדים בדין ביחס למושא המחלוקת. כך, אין לפני ראיות כלשהן באשר למותח השטח המדובר, האם הוא שטח ציבורי או פרטי ומהם השימושים המותרים בו עפ"י דין. טענות המבוקשת כי חלק מהשטח הוא בבעלותה, לא נתמכנו ولو בראשית ראייה. גם הטענות בדבר אפשרות חניה אחרות באזורה, כמו-גם לגבי בניה שה מבוקשת ממבצעת בסמוך והשפעתה על אפשרות הchnihah, לא גובו בראיות של ממש. בנסיבות אלה, מתן ההחלטה שיפוטית המכירעה ولو בעקיפין את הסכסוך בנוגע לשימוש בשטח האמור, במסגרת אצתלא של צו למניעת הטרדה מאימת, איןנה רק חורגת מתכליתו הבסיסית של החוק, אלא היא אף עלולה לגרום לעיוות דין. ככל שה מבוקשת טענות בדבר שימוש שלא כדין שעשויה המשיב בשטח המדובר

לצורך חניה, תתכבד ותגשים הילך אזרחי מתאים, דבר אותו נמנעה עד כה מעשות מסיבות שאין ברורות לי. אצין כי אין זו הפעם הראשונה שהענין מובהר לבקשת, שכן כבר בהחלטת כב' סגן הנשיא א' זגורו הובהר במפורש כי הילך שצו הגנה איננו מיועד לעסוק בסוגיות הנוגעות לשימוש במרקען ובחניה.

10. מעבר לטענות בדבר החניה, לא מצאת טענות אחרות של המבוקשת שיש בהן להצדיק מתן צו מניעת הטרדה מאימת נגד המשיב. כפי שציינתי, בבקשת המבוקשת מוקודה מלכתחילה באירוע החניה המדובר. כל יתר טענותיה בדבר ה策ות מצד המשיב הן כוללות וערטילאיות ולא התייחסות קונקרטית של ממש, לרבות המועדים של אותן ה策ות בפרט ביחס למועד הגשת הבקשה כמו-גם להלכים הקודמים בין הצדדים. הטענה בדבר אי-策יות לשוטרים לאחר שהוזעקו על-ידי המבוקשת למקום אגב המחלוקת בנושא החניה, אינה כשלעצמה מלמדת על מסוכנות המצדיקה מtan צו מניעת הטרדה מאימת נגד להתעלם מפסה"ד מיום 3.10.18. שניtan בבקשת המשיב למtan צו מניעת הטרדה מאימת נגד המבוקשת, בו נקבע כי המבוקשת קיללה ואיימה על המשיב. נראה, אפוא, כי לבקשת תרומה משלה למצב היחסים המעורער עם המשיב. אציג כי בכל הנוגע להחזקת נשק עליידי המשיב, הרוי שמדובר במקרה המוחזק לצרכי עבודתו כמabitח ברכבת, אף מגרסת המבוקשת עצמה ניתן להבין כי מאז החלטת כב' סגן הנשיא א' זגורו, לא היו אירועים כלשהם הקשורים להציג הנשק באופן הנראה לעין במתחם המגורים ואשר יכול להוות מקור לתחושים איום מצידה.
11. סוף דבר; על יסוד כל המפורט לעיל, אני רואה לדחות את הבקשה.
12. אשוב ואציג, כי טענות הצדדים בנושא החניה שמורות להם, אלא שעלייהם לטעל אותן להילך אזרחי מתאים ועל יסוד הצגת תשתיית ראייתית מספקת והולמת.
13. נוכח דוחית הבקשה, היה מקום לחיב המבוקשת בהוצאות המשיב. עם זאת, אני רואה לעשות כן זו הפעם, וזאת בשים לב לפסול שנפל אף בהתנהלות המשיב, עת עלה עם רכבו על סימון חניה ניצב שהנicha המבוקשת בשטח המריבה, ככל הנראה על מנת למנוע ממנו לחנות שם. כפי שעולה מסרטון שהוצג, המשיב עלה עם רכבו מעל אותו סימון, מעשה שיש בו מעין עשיית דין עצמית, וככזה פסול הוא. בנסיבות אלה, לא עשה צו להוציאות בבקשת זו.

### **המצוירות תמציא את פסק הדין לצדים**

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.